



Pou dels Miracles

Castellbell i el Vilar

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Sant Cristòfol
Alçada: 323

Coordenades:

Latitud: 41.639
Longitud: 1.82032
UTM Est (X): 401751
UTM Nord (Y): 4610368

Classificació

Número de fitxa 08053 - 180
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular Modern
Segle XVII-XX

Estat de conservació Bo

Notes de conservació: Actualment està envoltat de bardissa, la qual cosa dificulta l'accés i observació. A l'interior hi ha una aigua cristal·lina i es pot veure el fons, excavat a la roca. La portella ha desaparegut així com la corriola.

Protecció Inexistent

Accés Difícil

Ús actual: Sense ús

Titularitat Pública

Titular: Ajuntament (C. de Joaquim Borràs, 40 - 08296 Castellbell i el Vilar)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch

Data de registre de la fitxa: ds., 31/12/2016 - 01:00

Descripció

Pou ubicat per sota de la carretera principal que va al mas Enric, per sota d'un revolt que fa el mateix carrer. Cal baixar pel dret, per sota un roure resseguint a mà dreta el desnivell del talús. Ben aviat en la zona més planera hi ha una pomera i al davant mateix, a uns tres metres, en direcció a la torrentera, hi ha el pou. Es tracta d'una construcció feta de pedra i maons. Mesura 1,42 metres de diàmetre per una fondària 4 metres aproximadament. Per sobre de la pedra s'hi ha construït la volta de tancament del pou. Està feta amb maons collats amb morter i recobert per l'exterior amb un arrebossat bast de ciment. A l'interior de la volta conserva els encaixos amb la biga de fusta i l'anella de ferro per penjar-hi la corriola que ja no hi és. La boca del pou amida 1 metre d'alçada per 0,67 metres d'amplada. La llinda i l'ampit són de pedra. La portella de fusta ha desaparegut.

Història

El cavaller i pelegrí basc Eneko López de Loyola, que posteriorment fou Sant Ignaci de Loyola, passà pel Bages camí de Terra Santa. Abans d'arribar a Manresa, de camí a Montserrat, la tradició oral que es manté viva en els veïns de Sant Cristòfol, el pelegrí fou acollit al mas de la Serra (actual mas Enrich). Tot i ser primavera, aquell any de 1522 patí una gran sequera. Agraït per l'hospitalitat del lloc, l'imaginari local atribueix a Sant Ignaci el fet de brollar aigua d'un pou. Des de llavors i per dur que sigui l'estiu, en aquest pou sempre hi ha aigua.

Bibliografia

ENRICH i VILADOMS, Montserrat (1984). El poble de Sant Cristòfol. Pàgs. 61-66. Col·lecció L'Auca Comentada, núm. 3. Ed. El Brogit

ENRICH i VILADOMS, Montserrat (2011). El poble de Sant Cristòfol. El cor del poble. Els últims 25 anys a Sant Cristòfol. Ed. Sant Cristòfol Books.

<https://castellvilarenc.info>

